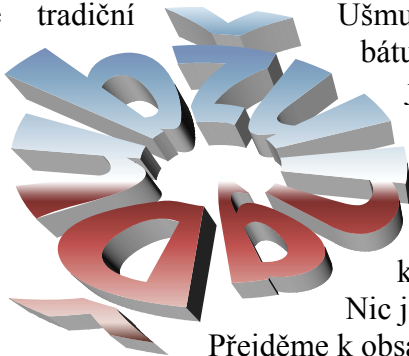

ČASOPIS SYROVÉ LITERATURY

Magické slovo Ďubžung je ukázkou postupné proměny vzhledu Ušáka, již budete svědkem v následujících číslech. Ještě lepší ukázkou je tradiční Ušmuž, vyhotovený v celém novém ka- bátu. Na oslavu této přeměny jsem pro Vás připravil zvláštní lehce erotickou epizodu. Doufám, že jak čtete zodiacu. postupně odpouštíte tyto řádky, i tentokrát na ušácké poměry velmi velkou prodlevu od minulého čísla. Nic jiného Vám konec-konců nezby- vá.

Přejdeme k obsahu:

Začal jsem odzadu, a musím tedy upozornit na shrnující článek našeho mladého přispěvatele zvaného ČEZ (str.17), jehož optimistický konec tvoří dokonalý závěr Ušáka.

Notné dávky optimismu je totiž třeba dodat po přečtení Tondovy básně z dosud nepublikované sbírky Mrtvá kamarádka (str. 16).

Zvláštní kolektivní článek o rytíři Krlešovi Vás přenesení do pohádkové říše mezi rajčatová pyré (str.13)

Slováckou lidovou si můžete zazpívat díky úsilovné vědecké práci přispěvatele Bratra(str.12).

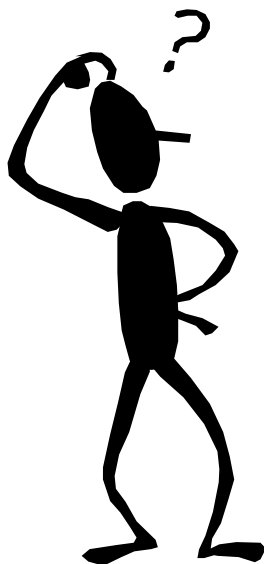
Třeba na oslavu šťastně uvázaného uzlíku s Alešovy pravidelné rubriky (str.11)

Ovšem jádrem tohoto Ušáka je beze sporu Tondovo grandiózní relativistické dílo pro velmi náročného diváka se schopností vysoce abstraktního myšlení (str.4).

Ale teď už vzhůru dolu. Vlastně k básni pěvce Lucinky (str.3).

Vícešáfredaktor: Aleš

Složil Lucinka

Panáček

**Jak panáček v bílé košili
tak milý a tak otlý
zdálo by se, že životem opilý**

**Potácí se každý z nás
když selhává mu hlas
a šedí prořídne vlas**

**Pak poznáme ten jas
a z výšky snese se hlas
vítejte v očištění zas**

**Ve frontě čekání dlouhé zdá se
však soud zavede tě k věčné spáse
ty obdivuj se jeho kráse**

**Však blesk prořízl sen
a do noci ozval se sten
na to kašel, na zem dopadl hlen**

**Tobě ty opilče sny se zdají
jen malou pravdu však mají
a dobrou polévkou se zdají**

**Užívej života a sni o ráji
necht' sny dobré se ti zdají
a víc než pravdu mají**

Tonda:

Příběh z časoprostorové smyčky – vložím?

Příběh z časoprostorové smyčky – *dokončení.*

Na dně močálu (A16,B7, $x = 23$, $y = 67$, $z = 15$) bylo příjemně chladno, ale Wwyggaqqe (*čte se Vidží*) přesto cítil palčivou bolest na pravém palci na pravé noze. Podařilo se mu uvolnit si jednu ruku a tou si ihned sundal palečnici z nohy a sám se divil, kde se mu tam vzala. Pomalu mu začalo docházet, že se dusí. Musí okamžitě k hladině. Proto plivl, aby zjistil, kterým směrem má plout. Vynořil se mezi lekníny. A to bylo veliké štěstí. Byl doma (F3,U54, $x = 2$, $y = 87$, $z = 30$) a seděl za stolem. Jedl sváteční polívku z pytlíku, protože maminku měl již 0,35691 qvaazee (*čte se fímo*) (časový údaj odpovídající asi jednomu pozemskému roku, pokud zanedbáme relativistické odchylky), ale už se s tím vyrovnal. Musí si ještě, ještě jednou připravit tašku do školy (F3,U54, $x = 51$, $y = 16$, $z = 1$). Ještě, že měli jeho sousedi (F3,U54, $x = 3$, $y = 78$, $z = 28$) nové Advery (*čte se Advery*). Jinak by se tam nikdy včas nedostal. Musí ale počítat s tím, že na rampě (F3, U54, $x = 21$, $y = 32$, $z = 25$) jsou prováděny opravné práce. *Jsem zvědavý, jestli to stihnu. Už tak mám problémů nad hlavu.* A to taky měl, ale ještě zdaleka nevěděl o všech. A najednou se to stalo. Zjistil, že má bratra. Umíral. *Musím mu pomoci, ale to teď bude muset počkat.* Teď tu bylo to silové pole. A asi bude muset vypočítat, kdy dojde k posunutí rozměrů ($x = t(k*3 - y)$, $y = x$, $z = y$, $t = z(v*s - 5x)$). A to bylo právě teď. Normálně si toho nikdo nevšimne, pokud se nenachází v silném silovém poli, nepohybuje se rychlostí, kdy se začínají projevovat relativistické zákony nebo pokud si zrovna nečistí zuby. Pole překonal jednoduše tím, že místo aby běžel, tak zestárl o 15 metrů. *Musím si pak zapsat,*

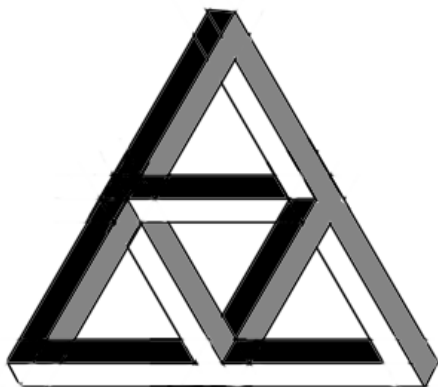
ať si dojdou ke svému doktorovi (G4,D6, x =1, y =12, z =23) a něco s tím udělá, protože jsem starej už něco přes kilometr a to je dost daleko. Rychle sedl na kolo opřené o míchačku a jel, co mu síly stačily. Už jen proto, že to kolo ukrad. Na displeji měl téměř neustále 15,65 uremi za netvere (čte se metry za sekundu¹). Těsně nad hlavou mu prolétl blesk. Sáhł po své zbrani, nahmátl pouze gumu. Co se jí jen nahledal při geometrii, ale teď ho ani moc nepotěšilo, že jí už našel. Přesto jí mrštil po útočníkovi, ale docílil tím akorát toho, že na další hodině geometrie jí nebude muset hledat. Hlavou mu probleskla myšlenka, že si před hodinou koupí novou. Ale tu rychle zahnal, protože potřeboval přemýšlet úplně o něčem jiném. Všiml si malého žabáka na listě kousek od jeho hlavy. Další blesk ho rozmetal na částice. Za oslňujícího světla se rozlétly do okolí rychlostí blízkou rychlosti světla. Bylo mu žabáka líto, ale ani na lítost neměl čas. Už jen pár uremi a bude v bezpečí. Tam je břeh – *snad se mi tam podaří dostat včas.* Na cestě byl drobný písek. Už cítil, jak se mu zadní kolo dostává do smyku, a proto se mrštným skokem dostal nad vysokou trávu. Plán to byl dobrý, ale bohužel řešil pouze momentální situaci. Vždyť parakotoul ho učili už v –5 třídě. Pokaždé to bylo na žíněnku, ale to není o moc jiné než do vysoké trávy.

Pokud tam není pangejt. Zůstal ležet na trávě s potlučenými zády a ani vyražený dech mu na náladě nepřidal. To ho taky zdrželo. Ještě identifikační kód, ale jistě mu připíší další pozdní příchod. *Doufám, že jsem si nezapomněl znovu vzít pravítka. Kde je Nattarque (čte se Netý)? A kde mám gumu?* Nattarque byla super holka, za kterou pálili všichni kluci ze třídy. Tamtamy, které o ní kolovaly, byly

¹*Poznámka: Ono to není přesně. Existuje složitá převodní tabulka, ale psát jí vám považuji za mrhání fakty a přibližný převod vám bohatě postačí*

velice lákavé. Další pozitivum celé věci bylo to, že Nattarque, alespoň co se vědělo, s nikým nechodila. Jako jeden z mála věděl adresu (S14,U54, x =25, y =63, z =8). Věděl, že má sestru Wre (*čte se Vó*). Taky věděl její pořadové číslo v knihovně (N4,K2, x = 2, y =57, z = 6). Rychle skočil za strom. Z křoví, před kterým se jen mihnul, se po zásahu dalším bleskem stala plazma, která rychle mizela. Parádním parakotoulem, který se naučil asi v -5 třídě, se dostal do zákrytu dalšího stromu. Uviděl silnici a na ní v dálce jedoucí auto. To je jeho spása. *Naskočím na korbu a zdrhnu jim. Blbost, je to past, to by napadlo jen blbce. Tady auto nejede, jak je qvaazee dlouhej. To je jistě auto od nich. Na to jim neskočím.* Když auto projíždělo kolem, rozeběhl se a skočil. Rozrazil dveře a rychle si sedl. Všichni už měli papíry před sebou a rýsovali. Bohužel na něj zbylo jen místo, kde na něj viděli hned tři kyber-kantoři. *To bude fuška, vychytat okamžik, kdy se nebude dívat ani jeden z nich.* Ještě že za ním seděl Sqoorpi (*čte se Škorpi*). Ten ví vždycky všechno. Ale nenosí gumu, vždyť nepotřebuje gumovat. Teď má šanci. Rychle se otočil. Zvedl se a vyběhl přes pole vytrvalým, ale rychlým během. Po chvíli dorazil na letiště (R4,P62, x = 24, y =6, z =50). *Musím se dostat alespoň do F2,U54.* Rychle naťukal do klávesnice svůj PIC¹ a pokračoval halou k lodi. Byl to už poněkud starší typ, ale je to lepší, než kvadrantovým deformátorem do zrakového orgánu. Po startu si uvědomil, že to asi nestihne a bude muset přestoupit na rychlejší dopravní prostředek, ale spokojil by se i s krajem. Prolít těsně za autem a pokračoval dál v cestě. To jistě nečekali. Ale moc dobře věděl, že pouze zvětšil malý náskok, ale nezachránil se. Ještě zaslechl skřípění brzd. Věděl, že se nesmí otáčet. Jak se člověk otočí, v tu chvíli je s ním konec.

¹Poznámka: PIC – *personální identifikační číslo*

Překonal potok a spěchal dál. Zaslechl za sebou kroky. A otočil se. Dostal zásah mrazícím paprskem. Neměl se otáčet. Teď se nemohl ani pohnout. Věděl nebo spíš tušil, co se mu může všechno stát. *Z toho už se jen tak nevykrotím. Rychle přijít na nějakou výmluvu, na kterou mi skočí.* Pomalu začínal znovu cítit svoje tělo. Získával nad ním opět kontrolu. Freezer nebyl tak silný, jak čekal. A proto řekl: „Já chtěl jen gumu.“ Ani netušil, že všechno proběhne tak hladce. Teď už seděl za jedním z nejmodernějších strojů, které znal. Bylo tu všechno. Dokonce i detektor lži. Nevěděl, k čemu by se tady dal použít, ale lidi vždycky vymejší takový kraviny. Cítil, že je už blízko. Najednou měl pocit, jako nikdy před tím. Nevěděl co to znamená. *Že by smrt? Nebo jiný rozměr?*

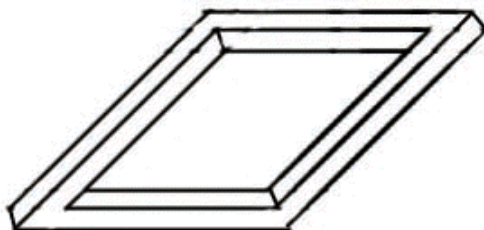
To by bylo snad ještě horší než smrt. Můj děda byl u výbuchu časoprostorové miny. Okamžiky, kdy se dokázal časově zaostřit, to byly s ním nepřijemné chvíle. Brrr. Už pomalu začínal chápat. Věděl kam se má dostat. Všechny motory jely již naplno. Dostával se sám k sobě. A najednou se uviděl. Byl to on, ale v jiném čase.

Nesmím se k sobě dostat moc blízko. To bych taky nemusel přežít. žádné ověřené zprávy o takové události nebyly. Mohl bych být první. Ale taky mrtvý. Ale tam sem živý. A očividně starší. Takže jsem přežil, ale nevím jestli jsem se k sobě dostal. Sakra. SAKRA! Chytil se lana, který si hodil a rychlým tempem se drápal vzhůru. Uviděl své pronásledovatele. Byli to dva lidi, kteří měli docela slušný palebný arsenál na to, aby dokázali zničit menší satelit. Kovový hlas, který se mu ozýval v hlavě, byl děsivý. Asi ho vyhodí. To je v pytlí. Co teď provedu? Musím myslet. Asi začnu simulovat. To většinou zabere. Hloupí roboti, tak to mi zase projde. To je v poho. Když ho nechali o samotě, spěšným krokem opouštěl budovu. U vchodu stálo pár chlápků. To zrovna časté nebylo. Dělat práci daňového poradce nebylo zrovna lehké. I když měl plat, kterým se mohl pochlubit jen málokdo. Ale vlastně ani on se s ním pochlubit nemohl. On se o své práci vůbec nezmiňoval. Bylo to příliš tajné. On sám nevěděl přesně, o co jde, ale tak je to v Asprvu¹ (Z1,E1, x =23, y =16, z =62) se vším. Tady každý věděl jen to nejnütnější minimum. Ale věděl, že jde o něco epochálního. Podal si ruku a pomohl si do lodi. Najednou ucítil bolest v zádech. Paprsek ho zasáhl přímo do páteře. Umírám? Ano, já umírám. Jsem mrtvý ale žiji, já jsem viděl vlastní smrt. Tak takhle umřu. No to je paradox. Já umřu při záchraně vlastního života. Kurník, kdybych alespoň věděl, jak řídit ten krám. Loď vyrazila přesně podle programu. Pomalu se probral z hibernizovaného stavu (V5,H8, x =2, y =5, z =85). Chvilku mu trvalo, než se časově zorientoval. Tak o tom se nesmí nikdo dozvědět. Takhle to dopadnout nesmí. Takhle by šlo všechno do hajzlu. Tenhle výzkum musí dopadnout katastroficky. Jinak nebude už žádný teď nebo tady. Ale rozhodně musím se tam ještě vrátit. Počítače ukazují relativně, ano teď jsem teprve pochopil, co je vlastně to relativní, malou vzdálenost od řídicího centra.

¹*Poznámka: Astrologický pracovní výzkum*

Zpráva ode mě jim tam půjde jen měsíc. Usedl k palubnímu počítači a namluvil zprávu o nezdaru této akce. Naprogramoval počítač k hibernizaci a odeslání zprávy. Zkontroloval palivo, kyslík, zásoby jídla i vody a je to neuvěřitelné, ale i své doklady. Počítač ohlásil příjem neznámé zprávy. Zpráva byla v neznámém jazyce či novém kódu. Ty lidi mu dělali problémy. Nezdálo se, že by čekali na někoho jiného, než je on. To mu trochu dělalo starosti. Možná by to byla krádež a mohl by z toho mít problémy, ale teď tu byly problémy jiné a situaci by to řešilo. Naskočil do prvního modulu, který byl shodou okolností jeho spolužáka, takže to byla spíš půjčka. Nevěděl, kam se řítí, ale byl rád, že je v pohybu. Měl by se sebou něco udělat. Uložil se do mrazícího boxu. Doktorři teď dokážou přímo zázraky. Pak si lehl do hibernizátoru. Nastavil čas probuzení na změny prostředí a usnul. Ještě pocítil prudké zrychlení a to bylo vše. Probudil se s velkým úlekem. Natálie, jeho kolegyně, mu poklepala na rameno. *Pane Greathe (čte se Grejte) mám tu pro vás ty výsledky. Řekla bych, že vám dost pomůžou. Ježíši díky, jste fakt poklad. Jak se vám mohu odvděčit. Tak pro začátek byste mi mohl začít tykat. Já jsem Natálie, ale přátelé mi říkají Netý. Já jsem Viktor, ale přátelé nemám a ostatní mi říkají VJ. Tak fajn, Netý, co děláte dnes večer?* Pohodlně se usadil v koženém křesle a pohlédl na počítač. Věděl velice dobře, že nic nesmí uspěchat. Pomocí zrcátka zjistil situaci. Teď měl šanci nepozorovaně zmizet. Start byl tak rychlý, až mu zalehly uši. Doufal, že se mu podařilo uniknout. *Jsem zvědavý, jestli to stihnu. Už tak mám problémů nad hlavu.* A to taky měl, ale ještě zdaleka nevěděl o všech. No zatím nic. A co bys řikala večeri v dobré hospůdce (Z1,E1, x =51, y =3, z =8). Jsem pro, já končím v šest. Já mám práci tak do půl, takže počkám. Tak to sedí, to je dost dobrý. Zvedl se a vyběhl přes pole vytrvalým, ale rychlým během. Po chvíli dorazil na letiště (R4,P62, x = 24, y =6, z =50). To se mu povedlo, ale zjistil, že nemá moc paliva. Bude muset natankovat. Ale nejbližší stanice je dost daleko. Chystal se ke skoku prostorem.

Musím natankovat. Musím natankovat. Musím natankovat. Z nedostatku paliva se přenesl zpět. Musím nouzově přistát. SAKRA. Větev stromu bylo místo (A16,B7, x = 23, y =67, z = 15) nepříliš obvyklé na přistání. Modul se zarazil, ale on pokračoval v letu. Přistál uprostřed žabince. Ale teď musím ještě odnést ten výpočet šéfovi. A to bylo poslední, co jí kdy řek. Nakonec šel ještě nakrmit psa. Za ním zapadly dveře. Raketa byla odstartována. Neměl šanci na návrat. Pokud tam není pangejt. Zůstal ležet na trávě s potlučenými zády a ani vyražený dech mu na náladě nepřidal. Právě dnes jste se stali svědkem, kdy živý organizmus, a to navíc savec, poletí rychlostí světla.¹

¹*Poznámka: Pochopili jste to?*

Uzlování s Alešem

Jediná ušákovská pravidelná rubrika

samozřejmě

nesmí chybět ani v tomto čísle.

Naštěstí opět zásobovala má věrná dodavatelka Terka a přinesla mi další uzlík. Myslím, že mi ho ve skutečnosti poslala lanovkou. (Ano, nezasvěcení, čtete dobře.) Bylo to však velmi dávno, ne na ušácké poměry, ale přesto tak dávno, že si přesně nevzpomínám, jak mi ho dala a odkud ho měla. Sebrala ho, myslím, někde na cestách. To není důležité.

obr. 1

obr.2

obr.3

Důležité je, že jde opět o uzlík ozdobný, pevné poutko, takže jej lze relativně bezpečně nosit kolem různých částí těla. Dělejte si s ním zkrátka, co chcete, je-li to zároveň legální. Jak je Terčiným

neblahým zvykem, dodala uzlík beze jména a bez návodu na snadné uvázání. Přesto ji tímto mnohokrát děkuji.

Vypadá trochu jako ambulák, ale zdání klame. (Viz obr.1.) Poněvadž jste jistě zdatní vazači, nebudu nic rozpatlávat. Já vážu uzlík takto: uchopím konce, levý konec vedu pod pravým, dolu zpět přes oba, přes levý zpět a nahoru pod levým podél pravého. (Výsledný stav viz na obr.2.). Potom pravý vedu pod levým, dolu a přes, pod, pod a přes. (Výsledný stav viz na obr.3) Nakonec vedu levý konec zprava od pravého (Viz opět obr. 1). Uzlík je třeba opatrně utahovat, jinak se uprostřed nestáhne a nezíská svůj ozdobný symetrický vzhled. Přeji Vám mnoho trpělivosti. (Aleš)

Prečo bych sa smažil'

(slovácká lidová
sebral nepr. dr. Ondřej Bratr Lachnit a kolektiv)

Prečo bych sa smažil',
keď sa môžem variť,
uvařím sa,
uvařím sa do mĕkũčka,
až mňa bude milá líbat
na má lũčka.

Prečo bych sa vařil',
keď sa môžem smažit',
usmažím sa,
usmažím sa do zlat'ũčka,
až mnĕ bude milá dávat
kousnout bũčka.

vysvětlivky: lũčka = líčka

poznámka: Melodie sebrána nebyla, zůstala ležet.

O rytíři Krlešovi z Krlešova a jeho družce Diodě ze Zenerova, kterak společně přemohli 101hlavého draka a odjeli na saních a jiné povídky

Krlešov bylo malé městečko se spoustou blátivých trhů, neboť tam neustále přšelo či padaly trakaře. Tam se narodil, žil a působil udatný židovský rytíř Krleš z Krlešova, to se rozumí samo sebou (dále již jen t.s.r.s.s.), že z Krlešova, který pojal za manželku Diodu ze Zenerova, to se nerozumí samo sebou, že ze Zenerova.

Zenerov bylo totiž sousední městečko bez jediného trhu, anžto tam stále svítilo sluníčko (teď již se rozumí samo sebou, že ze Zenerova). Vzali se za podivuhodných okolností a seznámili se za ještě podivuhodnějších očitvostí (t.s.r.s.s., že se nejdříve seznámili a až poté se vzali).

Dioda se vydala do sousedního Krlešova na velký výroční blátivý trh zakoupit rajčatové pyré, anžto, pročezto a panžto v Krlešově bylo krupobití, které rozhňahňalo a rozblemcalo a někdy i oboje, všechna rajčata. Zatímco v Zenerově krupobití neměli, t.s.r.s.s., že neměli, jelikož a poněvadž tam mají pořád slunečno, a tak zenerovští nikdá nemohli ochutnat rajčatové pyré anižto by nešli do Krlešova na trh jej zakoupiti.

Popis rytíře Krleše jehož podobu nelze popsat, neboť nikdy nesundává své brnění: klasický středověký židovský udatný rytíř

s v období krupobití klasickou úchylkou. Vždy po krupobití navlékal přes své brnění oděv chudé a prosté krlešovské prodavačky, t.s.r.s.s., že krlešovské, neboť v Zenerově pyrě nemají, on totiž prodával pyrě, t.s.r.s.s., že rajčatové, neboť o jiných pyrě tady ani řeč nebyla a že jich v Krlešově prodává nemálo nemálo chudých a prostých prodavaček. Např. pyrě fazolové, hráškové, melounové, třešňové, bukvicové, kuřecí a kukuřecí a podzemnicoolejné a vltavínové a někdy i jablečné, ale to zřídkakdy.

Poznámka: rytíř bez anomálií.

Popis Diody ze Zenerova: spanilá, neví se kdo jí spanil.

Anomálie: ano - na malíčku levé nohy má přirostlou rolničku, jedna ruka tlustá a druhá dlouhá, což v Zenerově není běžný jev, jelikož běžná Zenerovačka má jednu ruku dlouhou a druhou tlustou, levé ucho napravo, pravé nalevo a tudíž slyší odzadu.

Dioda měla také jednu úchylku. S oblibou nakupovala ve velkém rajčatové pyrě za velkoobchodní ceny, které ovšem zapomínala zaplatit, s 10% slevou, kterou také zapomínala zaplatit. Ale nebyla to žádná zlodějka, t.s.r.s.s.

A co se vám jednou nestalo: vystavěli elektrárnu, vyletěli do vesmíru a objevili jogurt s nulovým obsahem tuku. Zato se stalo, že onehdá, toho osudného dne, stanuli před sebou tváří v tvář (ovšem Krlešova tvář byla pouhou maskou, pod kterou byla helmice, pod níž se skrývala skutečná neznámá Krslešova tvář s křivým nosem) Krleš a Dioda. A jak již bylo naznačeno v popisech, ve kterých autor opomenul zmínit se o jednom drobném, leč podstatném jevu, bylo to právě při nákupu rajčatového pyrě. Když Diodě cuknul malíček při opětovném nezaplacení (t.s.r.s.s., že to byl ten jev, který autor opomenul zmínit), zacinkala rolnička - CINK CINK!! (byl to takový zvláštní druh tiků - TIK TIK!!). Vtom došlo k nedorozumění. Krleš zařval: „Ty zlodějko!“. Diodiny vadné ušní boltce však zachytily jen: „Yt okjědolz!“. Dioda se otočila a řkla: „Oc?“ okouzlena nečekaně mužným a vřelým (v Krlešovi to totiž vzteky vřelo)

hlasem, který ji učaroval, prodavačky, která se jí na první pohled zdála chladná, až plechová a ani jejíž usměvavá tvář (ve skutečnosti pouhá škraboška) se jí nelíbila, měla totiž ráda křivé nosy. A Krleš, kterému rázem došlo, která bije, plynule pokračoval v konverzaci: „Jelenovi pivo nelej“. Touto duchaplnou formulí si zcela získal Diodino srdce. „Ežoc?“ otázala se Dioda. „Kajak, madam!“ řekl Krleš, strhávajíc si škrabošku usměvavé chudé a prosté prodavačky. Dioda zvolala: „Šelrk!“ a padli si do náručí, bylo to kvůli Krlešově křivě vytvarované helmici na nose. O takovém křivém nose se Diodě nesnilo ani v bezesných nocích. Vzali se a měli spolu dvojčátka jménem Otto a Radar a založili skupinu ABBA. Ve stáří Dioda a Krleš zabili 101 hlavou saň a odjeli na drakovi do a jiných povídek.

Napsáno na Alešově chatě dne 8. 5. 1999 týmem ve složení:

David Č. - aktivní spoluautor

Pavla - aktivní spoluautorka, vděčný (a věčný) smíšek

Adam B. - velmi ospalý, pasivní spoluautor

Zuzka Š. - velmi ospalá, pasivní spoluautorka

ČEZák - velmi ospalý, pasivní spoluautor

Patník - velmi ospalý, polovinu tvorby povídky zaspal

Aleš - aktivní spoluautor

Tonda - aktivní spoluautor

Martin - aktivní spoluautor, toho času ve vojenské službě

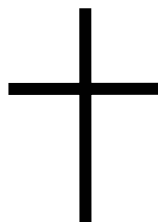
Kikina - aktivní spoluautorka a zapisovatelka této povídky

Milada - aktivní spoluautorka

Viola - aktivní spoluautorka

Štěně od Kamily

(Tonda - ze sbírky Mrtvá kamarádka)

Na nohou mi leží štěně
a otevřenou pusou tečou sliny.
Máčím si prsty v této pěně,
ale již necítím pocit viny.

Mezi prsty mi zůstávají chomáčky chlupů
a ocásek štěněti k zemi visí.
Krvavé stružky jsou už jen vrstvy strupů.
Za chvíli z něj bude žrádlo krysí.

Kusy masa visí na jeho křehké kostře
a oční bulva mu z důlku teče.
Beru nůž - ten vypadá dost ostře –
a nad štěnětem se skláním v kleče.

Už měsíc leží - je jak obrázek -
a mrtvolný pach se šíří do vzduchu.
Na malý krček mu vážu provázek
a jdu ho vyvenčit v městském ruchu.

Vyjíždím na kole a vleču za sebou ty kosti.
Za skládkou doleva, po cestě k hřbitovu -
- vychutnávám té vznešenosti.
Běž pejsku za svou paničkou!

TO
KA
BO
RU
BO
BO

Jako každé ráno, obvykle vstávám v půl sedmé. Tentokrát ovšem ne! Moje mladší sestra si minulý den navečer za mými zády hrála s mým budíkem a říkala: "Tik, ťak, hodiny - půjde pozdě z rodiny." A tak jsem se probudil v sedm hodin a co čert nechtěl - uteklo mi mléko, když jsem si dělal kakao, zlomil jsem kartáček na zuby, přetrhl tkaničku u boty, rozbil zip u bundy a spoustu dalších věcí. Do školy jsem přišel těsně se zazvoněním a s hrůzou jsem zjistil, že byl domácí úkol. Najednou přichází paní profesorka, nese písemky. Tu jsem kompletně kupodivu zvorál. No a těch pěttek přes den. Vracím se domů, odkud odcházím na hodinu trubky. Ujel mi autobus, zapomněl jsem si ŽK a uměl? Samozřejmě, že neuměl. Přijdu domů ztrhaný jak borůvka. A jen tak si řeknu: "To byl ale prima den!"

Zaznamenal: ČEZ

ČARÁLIINY OBOUSTRANNÉ ŠATY

ČARÁLIINY - UŠMUŽ

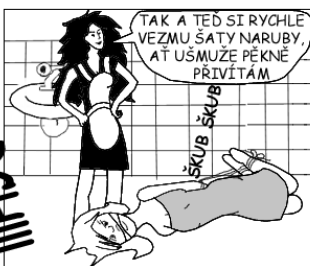
ČARÁLIE NÁHODOU UVIDĚLA UŠMUŽOVU SVATBU V POŘADU Z VYŠŠÍ SPOLEČNOSTI A POPADLA JI ZÁVIST

CILILINK

ŠMORCH!!!

POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ